

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 203/03-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. Z., L. J., ktorou namietala porušenie svojich práv podľa čl. 7 ods. 5, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 36 písm. a), b) a f), čl. 38 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 154c ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Ct 25/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. Z. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2003 doručená sťažnosť Mgr. J. Z., bytom L. J. (ďalej len „sťažovateľka), ktorou namietala porušenie svojich práv podľa čl. 7 ods. 5, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 36 písm. a), b) a f), čl. 38 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 154c ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Ct 25/02.

Podľa názoru sťažovateľky okresný súd v citovanom konaní porušuje jej základné ľudské práva a slobody svojou nečinnosťou, pretože po bezmála 8 mesiacoch „... (ku dňu podania sťažnosti na Ústavný súd SR) od podania mojej žaloby (5. 11. 2002) nebol schopný vytýčiť dátum pojednávania o mojej žalobe (...)“.

Z obsahu sťažnosti a priložených listín vyplýva, že sťažovateľka, ktorá je evanjelickou a. v. farárkou, 5. novembra 2002 podala okresnému súdu žalobu na zamestnávateľa Generálny biskupský úrad Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku v Bratislave (ďalej len „Generálny biskupský úrad“). Sťažovateľka v sťažnosti uvádza: „Keďže som ani koncom januára 2003, temer 3 mesiace od odoslania mojej žaloby nemala od OS BA I. žiadnu informáciu, čo sa deje s mojou žalobou, poslala som 30. januára 2003 sťažnosť ministrovi spravodlivosti SR JUDr. D. L. na prieťahy v konaní (...)“ postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Ct 25/02. „(...) Na moju sťažnosť odpovedal predseda OS BA I. pán JUDr. M. L. listom zo 6. marca 2003, číslo: Spr. 2031/03. V odpovedi napísal, že vraj moja sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Ct 25/02 nie je dôvodná.“ V liste zároveň informoval sťažovateľku o aktuálnom stave jej veci. Svoju nespokojnosť s listom predsedu okresného súdu vyjadrila sťažovateľka listom z 24. marca 2003, v ktorom vysvetlila, že „najmä protiprávne konanie zamestnávateľa malo a má negatívny vplyv na môj zdravotný stav“. Na tento list „zareagovala pani podpredsedníčka OS BA I. (...) a to listom z 2. apríla 2003, číslo: Spr. 2031/02. Ospravedlnila sa, že úprava sudkyne bola s oneskorením realizovaná a že po dokončení prípravy pojednávania mi bude písomne oznámený stanovený termín pojednávania. (...) Koncom apríla 2003, po vyše piatich mesiacoch od podania žaloby (...) som napísala opakovanú sťažnosť na bezdôvodné prieťahy v konaní o mojej žalobe predsedovi a podpredsedníčke OS BA I., a to listom zo dňa 24. apríla 2003. Na túto moju opakovanú sťažnosť z 24. 4. 2003, ako i môj list z 10. 4. 2003 (...) odpovedala podpredsedníčka OS BA I. pani JUDr. T. K. listom z 28. mája 2003, číslo: Spr. 2031/03. (...) Na ďalšiu moju sťažnosť cestou MS SR mi odpovedala podpredsedníčka OS BA I. JUDr. T. K. listom zo 16. júna 2003. V liste tvrdí, že vraj ani moja ďalšia sťažnosť nie je

dôvodná, lebo vraj priedah v konaní zistený nebol (...). Na list JUDr. T. K. zo 16. 6. 2003 som reagovala ďalšou sťažnosťou z 20. júna 2003 (...).“

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd „*vyhovel mojej opodstatnenej, riadne odôvodnenej sťažnosti a vyslovil svojím rozhodnutím, rozsudkom podľa Ústavy SR Čl. 127 ods. 2/, že: - porušenie mojich základných, ľudských práv a slobôd podľa odseku 1 Čl. 127 Ústavy SR vzniklo nečinnosťou Okresného súdu Bratislava I., ktorý ani po bezmála 8 mesiacoch (ku dňu podania sťažnosti na Ústavný súd SR) od podania žaloby (5. 11. 2002) nebol schopný vytýčiť dátum pojednávania o mojej žalobe, a tak Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu Bratislava I., aby vo veci bezodkladne konal, vytýčil dátum pojednávania tak, aby o mojej žalobe bolo čím skôr rozhodnuté.*

Ďalej žiadam, aby Ústavný súd SR podľa Ústavy SR čl. 127 ods. 3 svojím rozhodnutím, rozsudkom mi priznal primerané finančné zadostučinenie, keďže boli porušené moje práva, navyše občianky SR s ťažkým zdravotným postihnutím“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Medzi tie podmienky konania, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti, patrí aj to, či je daná právomoc ústavného súdu, ktorý je oprávnený a povinný rozhodovať o predmete sťažnosti zákonom ustanoveným postupom.

K porušovaniu čl. 7 ods. 5, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 36 písm. a), b) a f), čl. 38 ods. 1 a čl. 154c ods. 1 a 2 ústavy

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že v konaní pred okresným súdom ide o spor podľa organizačného poriadku Generálneho biskupského úradu, konkrétne o zrušenie protiprávne udelenej absencie. Okresný súd uznesením z 10. septembra 2003 zastavil konanie.

Konanie podľa informácie predsedu okresného súdu nie je právoplatne skončené, pretože sťažovateľka podala proti uzneseniu o zastavení konania odvolanie.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu, ktorý znamená, že ak o ochrane týchto práv a slobôd rozhoduje iný súd, nemôže o tejto ochrane súčasne rozhodovať aj ústavný súd.

O ochrane uvedených základných práv (aj iných článkov ústavy) v danom štádiu konania pred okresným súdom je oprávnené a povinné konať a rozhodovať všeobecne súdnictvo podľa čl. 142 ods. 1 ústavy, čo potvrdila sťažovateľka tým, že podala návrh na začatie konania, o ktorom nie je právoplatne rozhodnuté, a súčasne podala aj odvolanie.

Preto ústavný súd aplikujúc čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy a § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľky v časti, v ktorej namietala porušenie svojich práv podľa čl. 7 ods. 5, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 36 písm. a), b)

a f), čl. 38 ods. 1 a čl. 154c ods. 1 a 2 ústavy, pre nedostatok svojej právomoci už pri jej predbežnom prerokovaní.

K porušeniu základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

Podľa sťažovateľky okresný súd porušil aj jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd z listu predsedu okresného súdu a obsahu sťažnosti zistil nasledovné skutočnosti:

Sťažovateľka 5. novembra 2002 podala žalobu okresnému súdu proti Generálnemu biskupskému úradu o zrušenie protiprávne udelenej absencie.

Sťažovateľka listami z 31. januára 2003, 24. marca 2003, 24. apríla 2003 a 20. júna 2003 podala sťažnosť na priet'ahy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9 Ct 25/02.

Okresný súd listami sp. zn. Spr. 2031/03 zo 6. marca 2003, 2. apríla 2003, 28. mája 2003 a 16. júna 2003 sťažovateľke oznámil, že jej sťažnosť na priet'ahy v konaní v označenej veci nie je dôvodná, informoval sťažovateľku o stave jej veci a oznámil, že po dokončení prípravy pojednávania jej bude oznámený termín pojednávania.

Okresný súd uznesením sp. zn. 9 Ct 25/02 z 10. septembra 2003 konanie podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil. Proti uzneseniu sa sťažovateľka odvolala a spis je toho času ešte na okresnom súde.

Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Ct 25/02 od 5. novembra 2002 do podania sťažnosti ústavnému súdu (26. júna 2003) v trvaní 7 mesiacov nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti a poznatkov o doterajšom priebehu považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd vo veci aj rozhodol, keď 10. septembra 2003 konanie zastavil pre nedostatok svojej právomoci. Takýto postup

okresného súdu zjavne nie je spôsobilý porušiť základné právo na konanie bez zbytočných prieťahov podľa citovaného článku ústavy.

Sťažnosť, ktorou sťažovateľka namietala porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, je preto zjavne neopodstatnená a bolo ju potrebné v tomto rozsahu odmietnuť už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2003